10 Οκτωβρίου 2018

Αφιέρωμα στη «Γερόντισσα της χαράς» Μοναχή Γαβριηλία Παπαγιάννη, από το «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia

Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος: Η Γερόντισσα Γαβριηλία ήταν μία ύπαρξη πλημμυρισμένη από χαρά.

Η Γερόντισσα ήταν μία συνεχής χαρά, μία συνεχής δοξολογία και μία αδιάλειπτη προσευχή

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς
Φωτογραφίες: Παναγιώτης Καράπασιας

Ειδική εκδήλωση, αφιερωμένη στην μακαριστή Γερόντισσα Γαβριηλία(Παπαγιάννη), γνωστή από το έργο της «Η ασκητική της αγάπης», πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 5 Οκτωβρίου στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».
Στην εκδήλωση συμμετείχαν και μίλησαν για την Γερόντισσα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος, η Καθηγουμένη του Ιερού Ησυχαστηρίου «Παναγία των Βρυούλων», Γερόντισσα Φιλοθέη, ο Αρχιτέκτων κ. Κωνσταντίνος Σαραϊντάρηςκαι η Καθηγήτρια Βιολογίας κα Παναγιώτα Παπαντωνίου.

Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος

Ευαγγέλιο σημαίνει χαρούμενη αγγελία, χαρμόσυνο μήνυμα, σημείωσε ξεκινώντας το λόγο του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος κ Νεκτάριος. Είναι ο ευαγγελισμός του κόσμου, με τα πιο όμορφα νέα, δηλαδή τη νίκη του Χριστού καταπάνω στο θάνατο.
Όταν ο Χριστός αναστήθηκε, η πρώτη λέξη που είπε στις μυροφόρες, ήταν «χαίρετε», δηλαδή πλημμυρίστε από χαρά γιατί ο θάνατος νικήθηκε.
Και δίνοντας το λόγο στους συνομιλητές του, τόνισε:
«Γι' αυτό λοιπόν η πίστη μας, είναι πίστη της χαράς. Κι όταν λέμε χαρά δεν εννοούμε την ευχαρίστηση, αλλά είναι κάτι ευρύτερο, είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό και οι άγιοι της Εκκλησίας μας, ήταν πλημμυρισμένοι από χαρά.
Η χαρά είναι πνευματικό γεγονός και προϋποθέτει την καλοσύνη και την αγάπη.
Σήμερα είμαστε εδώ για να μιλήσουμε για ένα πρόσωπο, τη Γερόντισσα Γαβριηλία. Όσοι την γνώρισαν μιλούν για ένα πρόσωπο, μία ύπαρξη πλημμυρισμένη από χαρά.»

Γερόντισσα Φιλοθέη

Ακολούθως τον λόγο έλαβε η Καθηγουμένη του Ιερού Ησυχαστηρίου «Παναγία των Βρυούλων», Γερόντισσα Φιλοθέη, που αναφέρθηκε στη γνωριμία της με την Γερόντισσα Γαβριηλία στο εκκλησάκι του Αγίου Ανδρέα στην Πλατεία Αμερικής το 1988.

Έτσι, μεταξύ άλλων τόνισε πως την είχε συγκλονίσει η μορφή της, το καθαρό της βλέμμα, το καθαρό μυαλό. Το πρόσωπο της ήταν πολύ φωτεινό και ακτινοβολούσε. Τα 11 χρόνια που έζησε στην Αθήνα, συνέχισε, η Γερόντισσα ακολουθούσε το ασκητικό πρόγραμμα που είχε και στο μοναστήρι.

«Τις σχέσεις που καλλιεργούσε με τους ανθρώπους, τις περνούσε μέσα από την προσευχή. Πάντα σε άκουγε και δεν μίλαγε και περνούσε την σχέση μέσα από την προσευχή.

Δεν καλλιεργούσε καμία εξάρτηση κι αυτό της έδινε και μία ελευθερία. Συναντούσε τους ανθρώπους χωρίς να κάνει υπολογισμούς στο μυαλό της.»

Η Γερόντισσα είχε πλατιά καρδιά, αλλά υπήρχαν και όρια. Είχε γνήσια αγάπη και η αγάπη της την έκανε να είναι και βαθειά ταπεινή. Αγάπη και ταπείνωση πάνε μαζί, έλεγε η ίδια.

Αν κάποιος δεν την φερόταν καλά, της έδειχνε αντιπάθεια, δεν ταραζόταν καθόλου. Αν κάποιος δεν ήθελε να σχετιζόταν μαζί της, εκείνη απευθύνονταν στην πηγή που ήταν ο Χριστός.

Άλλα χαρακτηριστικά της Γερόντισσας, συμπλήρωσε, ήταν η πνευματική μητρότητα, η μεγάλη της πίστη και η αμεριμνησία και αφιλοχρηματία της.

Κωνσταντίνος Σαραϊντάρης

Για την Γερόντισσα Γαβριηλία μίλησε κι ένας άνθρωπος που την γνώρισε καλά, ο Αρχιτέκτων κ. Κωνσταντίνος Σαραϊντάρης.
Χαρακτήρισε μεγάλο δώρο για τη ζωή του τη γνωριμία του με την Γερόντισσα, η οποία τον βεβαίωσε με τον τρόπο της ζωής της, τι σημαίνει πίστη στο Χριστό και δεν μπορεί να κρύψει αυτόν τον θησαυρό.
«Γνωρίσαμε έναν άνθρωπο, ο οποίος πραγματικά ζούσε στον παράδεισο κι αυτό γευόταν όποιος την πλησίαζε. Η σχέση μαζί της, δημιουργούσε μια αίσθηση φωτός. Όσο βρισκόταν κάποιος στον ίδιο χώρο μαζί της, αισθανόσουν έναν ενθουσιασμό, με την πραγματική έννοια, δηλαδή γινόταν ένθεος, έμπαινε στον κόσμο της, στο χώρο της, τον τρόπο που εκείνη κοίταζε τη ζωή.»
Η ζωή, για όσους την γνώρισαν, αποκτούσε μια άλλη διάσταση, γινόταν ένα θαύμα, μια συνεχής αποκάλυψη. Άρχιζαν να θέλουν να γευτούν τη ζωή με πραγματική λαχτάρα.
Η Γερόντισσα διακρίνονταν για την απίστευτη πίστη της, την τόλμη με την οποία ζούσε την πίστη της, την παιδικότητα και την απλότητα. Όταν μιλούσε για πίστη, εννοούσε την ζωντανή, προσωπική και βιωματική σχέση με το πρόσωπο του Χριστού.
Ήταν χαρούμενη γιατί ζούσε στο αιώνιο παρόν του Θεού. Ήταν ακάματη εργάτρια του Ευαγγελίου και είχε το χάρισμα να αναπαύει όλους τους ανθρώπους που ήθελαν να αναπαυτούν κοντά της.
Δεν δημιουργούσε αγαπητικές σχέσεις με συναισθηματισμούς, γι’ αυτό κι όσοι ήταν κοντά της αισθανόντουσαν πολύ ελεύθεροι.
Χαρακτηριστικά της επίσης ήταν ο ενθουσιασμός, ο αυθορμητισμός και το πηγαίο χιούμορ. Είχε μεγάλη εσωτερική πειθαρχία.
Και ολοκλήρωσε λέγοντας:
«Η Γερόντισσα ήταν μία συνεχής χαρά, μία συνεχής δοξολογία και μία αδιάλειπτη προσευχή».

Παναγιώτα Παπαντωνίου

Τέλος, το λόγο έλαβε η Καθηγήτρια Βιολογίας κα Παναγιώτα Παπαντωνίου, που κι εκείνη είχε πολλές εμπειρίες με την Γερόντισσα.
Παρέθεσε μια σειρά από ιστορίες από την καθημερινότητα της σαν δασκάλα, συνδέοντας τες με την διδασκαλία και το παράδειγμα της Γερόντισσας.
Όπως είπε, την ένιωσε μάνα, μια μάνα που σε αγκαλιάζει, σε δέχεται χωρίς προϋποθέσεις, σε στήνει στα πόδια σου και σε κατευοδώνει με την ευχή της να βρεις τη δική σου φωνή στον κόσμο.
Δεν σε εγκλωβίζει στη μορφή της, σε αναθρέφει ελεύθερα, όπως ελεύθερα σε έπλασε ο Θεός.
«Η Γερόντισσα ποτέ δεν ξεχώρισε τους ανθρώπους σε κατηγορίες, δεν χάρισε την αγάπη της σε ορισμένους, δεν απέκλεισε κανέναν, δεν προσπάθησε να προσηλυτίσει. Αγάπησε κι εργάστηκε με τα χέρια της».

Την εκδήλωση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: